

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 85.

WE ŚRODĘ DNIA 24 PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Wiednia d. 17. Października.

J. C. K. Mość mając na wszystko baczość, co tylko do rozszerzenia kunsztów i umiejętności przyłożyć się może, raczył jak najsłaskawiej rozkazać, iż zaczawszy od d. 1 listopada roku tego, wszystkim uczniom malarstwa, iako też wszystkim cudzoziemskim bez wyjątku artystom, ile miejsce przeznaczonych do pracy iżb pozwoli, wolno będzie co dzień, wyjąwszy święta i niedziele w J. C. K. Mci galleryi obrazów w Belwederze pracować i sztuki do swego upodobania wybierać, która to gallerya odtąd dla uczącej się młodzieży istotney poświęcona będzie, aby swoy gust w najlepszych wzorach doskonalić mogła.

Przeznaczone więc do pracy izby, będą co dzień w lecie, od S. Jerzego, aż do S. Michała, od godziny 7 zrana aż do południa, a od 2 po południu, aż do 6 w wieczor, od S. Michała zaś aż do S. Jerzego, od godziny 8 zrana aż do godziny 2 po południu dla uczących się otwarte. —

Dla utrzymania jednak porządku, potrzeba będzie aby ci, którzy chcą odwiedzić galleryę, opowiedzieli się u dyrektora galleryi, a uczniowie tutejszey akademii kunsztów, przynieśli zaświadczenia iey dyrektora i profesorow o zdatości swoiey, aby miejsca prozno nie były zawalone i przeszkoda w pracach uczącym czyniona. Cesarz Jmć nakazał przytym, aby ta gallerya 3 razy w tydzień dla ciekawych, to jest: w poniedziałki, środy i piątki, wyjąwszy święta, otwierana była.

Z Raszadt d. 4. Października.

Wczoray oddali ministrowie Francuzcy swoją odpowiedź na osatnią notę deputacyi Rzeszy. Odpowiedź ta wynosi półtora arkusza drukowanego. Ustępują z Francuzkiy strony nawet gruntow Keli i Kafsel, a żądają zniesienia cła na rzece Wezer w Elsflether. Francuzka rzeczpospolita interseuie się także za Anseatyckimi miastami Bremen i Hamburgiem, iako też za wolnym miastem Rzeszy Frankfurtem, oświadczając, iż konstytu-

cyjna niepodległość tych miast w całej swojej rozciągłości utrzymana i potwierdzona być musi. Wspomnioney odpowiedzi jest treść takowa:

” Nie mogło się obyć, aby deputacja Rzeszy nie zwróciła się nakoniec do prawdziwego interesu istotney i nagłej potrzeby Niemiec, to jest zawarcia z Francją pokoju. Po zupełnym ustąpieniu krajów na lewym brzegu Renu, było formalne zezwolenie na zdemolowanie fortecy Ehrenbreitsstein i ustąpienie ufortyfikowanej wyspy S. Pietra Francyi, bezwątpienia wielkim krokiem do tego pożądanego celu, a im zbawienniejsze jest dla Rzeszy to zbliżenie interesów, tym bardziej potrzeba z niego korzystać, dla zapobieżenia powrocnemu systematu ociągania się, którego skutki stałyby się dzisiaj bardzo niebezpiecznemi. Nadszedł czas, w którym przez decydujące czynności potrzeba zakończyć alternatę pokoju i wojny, równie przykry dla obudwoch narodów choć wroźnych względach, a która byłaby już dawno uprzątąniona, gdyby się lepiej zastanowiono iak daleko obawiać się należy wpływu Francuzkich maxym w nowej wojnie. Podług sądu ludow, gdyż do wolnego ludu istotniey należy odwołać się do tego świadectwa, okazał dyrektoryat wykonawczy w niniejszey negocyacji ciągle charakter zezwalającej godności i umiarkowania, którego można powiedzieć, że w historyi traktatow, zawartych przez zwyciężające mocarstwa, nie masz jeszcze przykładu. Dyrektoryat wykonawczy chce z powodu ludzkości zachować dalej to sweie postępowanie. Chce on dać Rzeszy ost tni i wielki dowód swych spokojnych uczuć, odstę-

pując iey oddawna żądanych gruntów Kellu i Kassel, i to w tym samym momencie, kiedy przemiiająca klęska, nie służyła iak na powiększenie w sto razy energii i sił narodowych, które zapewne będą użyte, iak przeciw dawnym i nieubłaganym nieprzyaciółom. Lecz zrzeczenie się tak w sobie ważne, ponieważ idzie o kosztowną część zdobyczy Francuzkich, zwłaszcza w okolicznościach dopiero prz łączonych, powinno wszystkie odsunąć trudności. Niżej podpisani rozważyli dokładnie stan negocyacji i na co jeszcze mogą zwoolić, a na co nie. Nota ta jest przeznaczona do wystawienia nadto pewnych w tej mierze układów, bez żadney już odmiany. Nowa offiara, którą rząd Francuzki pokoiowi czyni, ma być nadgródzona śpiesznym przystąpieniem do artykułów następujących:

1.) Gdy Ren stanowi na potym granicę między obiema krajami, oświadczają Francuzcy ministrowie, iż przez Thalweg rozumie się główne żeglugi koryta Renu. Tam, gdzie ta rzeka inne przybiera nazwisko, odnoga iey, która dawne zatrzyma, będzie stanowiła Thalweg, i Rzesza, ani żaden iey członek nie mogą żadney własności, ani prawa, na lewey stronie Thalweg posiadać. Wyspy, które dotąd do Rzeszy należały, zostają się równie przy Francyi. — Żegluga na Renie ma być dla obudwoch narodów zupełnie wolna, a zniesienie wszystkich cł nad tą rzeką w traktacie pokoju iako podstawa umieszczone, który w 6 miesięcy po zamianie ratyfikacyi zupełnie wykonany być musi i żadne nigdzie cło nad przeciąg tego czasu trwać, a tym bardziej nowe stanowione być może.

2.) Rząd Francuzki żądając uwolnienia wewnątrznych rzek Niemiec, dał mieszkańcom Rzeszy, których wolność tej żeglugi wprost Inter Isue, dowód swej przychylności. Nizey podpisani choć nie obstaia przy tym artykule, wszelako go mądrości deputacyi Rzeszy polecaia; ale żadaia formalnie zniesienia dla Francuzkiej Rzeczypospolitej cła na Weserze w Elsfleher, które jest bardzo szkodliwą zawadą dla handlu z miastem Bremen. Żadaią podobnie dla związku przemysłu ich narodu z Niemcami, i szczególniejszego względu ich rządu na tak ważny przedmiot, aby Anseatyckie miasta Bremen i Hamburg i wolne Rzeszy miasto Frankfurt polityczny swój byt otrzymały i zupełney rozciągłości ich konstytucyney niepodległości potwierdzone i utrzymane zostały.

3.) Żadna strona nie ma się przeciwia stawianiu i utrzymaniu handlowych mostow, które na obudwoch brzegach stoia lub za dobrowolną umową mieszkańców nadbrzeżnych postawione będą. Punkt 4.) tyczy się duchownych urzędów. 5.) W dyspozycjach względem kawalerow Rzeszy nie może i nie ma być nic odmienione. 6.) Względem długow lewego brzegu, tak jak w poprzednich notach obstaia. 7.) Względem emigrantow. 8.) Francuzkie woyska nie mogą przed zawarciem pokoju z prawego brzegu ustąpić. Od samey deputacyi zależy teraz przyspieszyć odmiannę terźniejszego położenia rzeczy, do czego niniejsza nota najlepszą podać sposobność. 9.) Rzesza zrzecze się wszelkich pretensyy, praw i tytułow do posiadanych od niej dotąd krajow, tudzież do krajow, które Francyi przez traktat z

królem Sardynskim w bywšey Sabaudyi i przez traktat w Campo Formio w Burgundyi ustapione zostały. Zrzecze się także wszystkich praw do krajow Włoskich, które do Rzeczypospolitych należą, a szczególniejszo Rzeszy, które część tych Rzeczypospolitych stanowią. Francuzka Rzeczypospolita i Włoskie nie będą także przeciwne do zrzeczenia się z swej strony wszystkich praw do krajow od Rzeszy posiadanych. Co do żądania deputacyi Rzeszy aby Rzeczypospolita Francuzka odstąpiła dopełnienia zasłych pojedynczo z powodu wojny z Książętami i stanami umow, które jeszcze nie są zaspokoione, to jest wcale osobna rzecz, i o nią można będzie osobno traktować.

10.) Gdy postanowione jest, że fortyfikacye Kel i Kalael zdemolowane będą i zdemolowane zostać mają, obowiązaje się procz tego Rzesza, nie zakładania żadacy twierdzy ani oszańcowanego obozu, iak w odległości 6 kilometrow czyli 3000 sążni od prawego brzegu Renu. Takie są propozycye pełnomocnych ministrów Rzeczypospolitej Francuzkiej, którzy się z resztą do swoich poprzedniczych not odwołuią. Deputacya Rzeszy zobaczy przez niniejszą notę, iż w momencie naywiększego rozwinięcia sił narodowych, nie masz żadnego sprawiedliwego układu, na któryby dyrektoryat wykonawczy nie był skłonny do zezwolenia; zobaczy iż ley nie zostaje tylko ieden krok do zrobienia dla uwieńczenia ważnego dzieła pokoju przez przystosowanie zasady wynadgrożeń. Deputacya zważy nadewszystko, iż jezeli proponowane artykuły pokoju nie będą bez zwłoki przyjęte, nie tylko, że warunkowa obietnica ustapienia Rzeszy grun-

tow Kolu i Kassel nie odbierze swego skutku, ale nadto będzie okazane ludowi Francuzkiemu i jego rządowi, iż Rzesza chce wojay. Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey, Francuzkiej zapewniają ministra J. C. Mci o swoim największym powazaniu. W Rasztadt d. 12 Vendemiaire roku 7 (3 października 1798.)

Podp: *Bonnier, Jean Debry, Robrjot.*

Z Londynu d 5. Października.

Potroiny wystrzał zarmat w St. James i w parku Tower, przy dzwonieniu we dzwozy doniosł nakoniec d. 2 t. m. o przybyciu urzędowych depeszy o wielkim zwycięztwie nad Francuzką flotą przy uściu Nilu pod Abukir. Lord Spencer doniosł natychmiast prezydentowi Londynu o tym wielkim zdarzeniu, a nadzwyczajna dworska gazeta oznaymiła następujące rapporta:

Z Admiraliczy d. 2. Wrzesnia.

” Dzisiaj rano przywiozł kapitan Capel depesze od kontra admirała Nelson do sekretarza admiraliczy P. Nepeau w tey osnowie:

Z okrętu *Vanguard* przy uściu Nilu d. 7 sierpnia 1798.

” Mci Panie! Mam honor przestać W Panu kopią mego listu do lorda St. Vincent, z porząckiem bitwy Angielskiej i Francuzkiej flotty, i listą zabitych i ranionych. Mam takze ukontentowanie donieść Mu iż 8 naszych okrętow są już prawie zupełnie do służby wyporządzone, a reszta bęztie w krotce z zabranami Francuzkiemi okrętami w stanie do wytrzymania morza. Przy tak wielkim zdarzeniu osądziłem za potrzebne przestać moy list do admirała lorda St. Vincent przez kapitana

Capel lądem. Zresztą opowie ten kapitan który jest bardzo zręcznym officyrem, dalsze o tym zdarzeniu szczeguły, &c.

Podpisano *Haratio Nelson.*

P. S. Obiąłem zaraz w posiadłość wyspę i dwie 13 fantowe i wszystkie morskie armaty zabrałem, a żelazne kazałem poćuc.”

Do admirała Lorda St Vincent od kontra admirała Nelson.

Vanguard przy uściu Nilu d. 3. sierpnia.

” Milordzie! Bog Naywytszy pobłogostawił broni J. K. Mci: w ostatniej bitwie odnieśliśmy wielkie zwycięztwo nad flotą nieprzyacielską, którą d. 1 sierpnia przy uściu Nilu pod zachodem słońca atakowałem. Nieprzyaciel stał w mocney linii na kotficy, broniąc piaszczystey odnogi: z bokow był licznemi szalupami armatnemi okryty, a batterya z mordercy znajdowała się na wyspie przy jego przedniej straży. Lecz nic nie potrafiło się oprzeć flocie, nad którą zaszczycił mnie Milordzie kommendą. Zaana Ci jest na niey karność, a gdy procz tego kapitanowie okazali naywiększą zręczność, officyerowie i lud naywiększą się bili odwagą, nie można było żadną miarą iey się oprzeć.

” Gdyby pioro może potrafiło przydać oc docharakteru kapitanow, z ukontentowaniem bym to uczynił; lecz to rzecz nie podobna. — Żałuję straty kapitana Westott okrętu *Majestueux*, który zaraz na początku bitwy poległ. Okręt jednak pod pierwszym poruczniakiem Cuthbert, tak dobrze prowadził daley ogień, że mu do

dalezszego rozrządzenia Twego nad nim powierzyłem kommandy.

” Wszystkie prawie nieprzyjacielskie okręty, wyjąwszy dwa od tylnej straży, są masztow pozbawione, i te 2 okręty i 2 fregatty uszły; ale niemogłem żadną miarą zapobiedz temu. Kapitan Hoode starał się wszelkimi sposobami one wstrzymać, ale nie miałem żadnego okrętu do wsparcia Zealous i musiałem go nazad odwołać.

” Nie mogę dosyć pochwalić gorliwości i pomocy, której doznałem od kapitana Berry. Byłem w głowę raniony i musiano mnie z przodu znieść okrętu, ale służba nie na tym niecierpiła. Kapitan Berry zastąpił ją iak najlepicy, i muszę WPana przeprosić, iż go po dalsze szczegóły o tey bitwie, do niego odesłałem. On przynosi WPanu banderę drugiego admirałskiego okrętu Francuzkiego, gdyż pierwsza spaliła się na okręcie Orient.

Pódpisano *Horatio Nelson.*,

Flotta Angielska składała się z 13 liniowych okrętów, każdy od 74 armat i 590 ludzi, i okrętu Leander od 50 armat i 343 ludzi. Francuzka Flotta liczyła 13 liniowych okrętów i 4 wielkich fregat. Okręt Orient od 120 i Timoleon od 74 armat, iakoteż fregata l'Artémise zostały spalone, 9 liniowych wziętych, i fregata zatopiona, a 2 liniowe okręty Wilhelm Tell od 80 i le Genereaux od 74 armat, iako też fregatty la Diane i la Justine od 48 i 44 armat uratowały się ucieczką. Angielska flotta nieutraciła żadnego okrętu. Zabitych miała 16 officyerów, 156 maytków i 47 żołnierzy, a ranionych 37 officyerów, 562 maytków i 78 żołnierzy.

Miasto Londyn obchudzało to zwycięztwo, było przez dwie noce iluminowane,

a lud nieposiadając się z radości, nawiększą okazał wdzięczność. Radość z tego zwycięztwa, nie może się tylko z wyciecztwem Howe porównać.

Kuryer wieząc depesze królowi do Weymur, był od rabusia w drodze napađony, który mu zapbrał iego torbę i 8 gwineow; ale gdy mu kuryer przeczytał, że te papiery zawierają w sobie wiadomość o wielkim zwycięztwie, które królowi wiezie, powrocił mu nazad torbę i prosił go aby swoją przyspieszył podróż.

Kobiety nasze dla uczczenia Nelsona, zatzeniają się iuz po Egipsku stroić, a kapelusze na wzor krokodyla noszą.

Admirał Nelson będzie na Angielskiego lorda wyniesiony, a kapitan Capel do stopnia pocztowego kapitana. — Tuteyszy Turecki poseł bardzo wspaniale dom swoy przy oznajmieniu o zwycięztwie Nelsona illuminował.

Sidney Smith [miał tajemne odebrać zlecenie. Mowią także, iż Porta proszą naszego rządu o morskiego officyera, któryby iey flotą kommanderował, i Sidney Smith został iey proponowany.

W Irlandyi zdaie się ieszcze na długie nieszczęście zanosić. Okrucinstwa bywają bez przykładu ieszcze codziennie od buntownikow wydziwiane, tak, iż terazieyszy łagodny rząd będzie znów musiał do naysurowszych przystąpić środków. Banda Holta urosła do 400 ludzi, i składa się z dezertorow i innych włóczegow, którzy wszyscy są dobrze uzbrojeni i potykają się gdyby lwy. Jenerał Lake wszedł do gor Wicklowa. Część iego wojska starła się iuz z wojskami insurgenkami, i rozpraszyszowych, i 14 dezertorow poymala, których zamieszkuje,

Dezerterowi (ci zapewniaki, iż banda ta ma swego wiedza. Holt za zabitego, ponieważ konla iego znalezione osiadłego bez niego. Jenerał Lake nie miał dosyć czasu do dopięcia swego zamiaru: musiał śpieszno do Dublina powrócić, z kąd postany został do Cork, dla obięcia tam kommandy. Pułkownik Crawford odebrał po nim w Wicklow kommandę; ale nie znalazł swego woyska dostatecznym, do wyrwania tak znatury mocney pokolicy, odważnym buntownikom, i pojechał do Dublina dla podania lordowi Cornwallis ięnego planu.

Jenerał Trench pobit na głowę w Ballina buntowników: 1500 ludzi zostawili na placu i wucieczce. Będący w ich ręku ięncy, między któremi anaydował się biskup Killal, zostali natychmiast uwolnieni. Ludzie ci winni swoje życie Francuzom, którzy się z małą garstką buntowników przy Killala na łaskę poddali, gdyż buntownicy ci wydali na tydzień przed swoim upadkiem rozkaz do wyrznięcia wszystkich protestantow, bez oszczędzenia niemowląt i starców.

Lord Bridport popłynął znowu przed Brest, dla przeszkodzenia, aby z tamąd druga eskadra nie wyszła, i dla złapania pierwszej, jeżeliby nazad powrócić chciała.

Flota z Helsingoer weszła szczęśliwie do naszych portow.

Wybor prezidenta miasta Londynu spokojnie poszedł, niż się spodziewano. Strona oppozycyjna znalazła swoją słabość nie bardzo się do zamieszania porządku przykładała. Wybor padł na P. Sychardza Cirt Glyna.

Rząd wydał rozkaz do rewidowania

wszystkich okrętow, ponieważ mu doniesiono, iż Francya chce do naszych portow wprowadzić okręty z palnemi materyałami, w celu zapalania ich potym dla zniszczenia naszej marynarki.

Parlament ma się podług rezolucyi tajney rady w Weymout na d. 6 listopada zgromadzić.

Bresteńska eskadra miała do Francyi nazad powrócić, iak usłyszała, że iey Angielska flotta szuka, ale miała do Orientu zawinąć, spodziewając się że Brest iest znowu zamknięty.

Buntownicy nie przestają w Irlandyi co noc nayniegodziwsze wydziewić mordy. Zokolic Killala i Ballina są wypartami: 5 do 600 utraciło ich w potyczkach życie, i małą ich tylko liczbę żywcem złapano. Gdy jenerał Trench do Killala wszedł, udał się zaraz do pałacu biskupiego, i dowiedział się, że Francuzki kommandant miasta i inni officyerowie musieli się przeciw zapałczywości buntownikow w karabinuy uzbroić; biskupowi i iego ludziom dał podobną broń dla wspolney brony. W główney kwaterze znalazł 270 baryłek prochu.

Kompania wschodnich Indyy zyskała tego roku 045,000 f. szt. więcej na cukrze, niż przeszłego.

Na podany sobie niedawno względem iego łagodnego rządu adres, odpowiedział margrabi Cornwallis: Iż rozumiał, że buntownicy z radością przyymą offiarowaną od króla przebaczenie; lecz gdy przeciwnie się okazało, będzie przymuszony wyznaczyć naysrozsze na buntownikow kary.

Między rządem naszym i dworem Neapolitańskim miała zayść ugoda, przez

którą wyspa Sycylii Anglikom w czasie całej tej wojny ustąpioną będzie. Jenerał Stewart ma się tam znać z wojskami, które się w Portugalii znajdują udać. — Flotta kupiecka z Jamaiki stanęła szczęśliwie w naszych portach.

Z Paryża d. 4. Października.

Wczoraj słychać było, że Neapolitański i Portugalski posłowie zjad wyiechali; ale dotąd okazało się fałszem, chociaż się zdaje iż Portugalski minister nie długo tu będzie bawił, bo jego pełnomocnictwo nie ma mieć dosyć obszerności. Sekretarzem jego ma być Anglik.

Przeznaczone do wysp zawiątem fregaty la Volontaire i l'Insurgente wyszły d. 29 września z Orient. Na pierwszey znajduje się jenerał Desfourneaux agent do Gwadelupy, a na drugiey obywatel Burnel do Kaiony.

Listy z Brest pod d. 26 września donoszą, że wyszła z tamtąd eskadra od 1 liniowego okrętu i 8 fregat do tego dnia jeszcze nazad nie powróciła, i że od wyścia tej, żadney nie maia o niej wiadomości.

Wyszła z Tulonu eskadra od 3 liniowych okrętów, 1 fregaty i kilku transportowych statków powróciła tam nazad; za czym rozgłoszono mylnie, iż ona do wzięcia Liwornu przeznaczona była.

Jeden tutejszy dziennik przywodzi list z Ankony pod d. 18 września, w którym donoszą, iż liniowy okręt le Generex przybył z Angielskim okrętem le Steeder od 74 armat, który w drodze postrzelany znalazł, do Korfu. Na korwecie la Brune, która tę wiadomość do Ankony przyniosła, znajdował się obywatel Commeyras. — Mówią, iż obywatel Eymar, który

dawniey ministrem do Malty był przeznaczony, poydzie na posadę do Turynu.

Podług znajdujących się w naszych dziennikach list, wynosi liczba wyszłych z naszego kraju Francuzów od d. 14 lipca 1789 czyli od rewolucyi 124,000 osób, między którymi znajduje się 9000 kobiet bywszey szlachty, 16,922 męszczyzn bywszey szlachty, 28,000 Kzy, 404 parlamentowych urzędników, 8492 wojskowych bywszey szlachty, 9933 właścicielow, 2867 juristów, 230 bankierow, 7800 kupcow, 324 Notaryuszow, 528 medyków, 540 chirurgow, 3268 plantownikow, 2000 maytkow bywszey szlachty, 22,729 rzemieślnikow, 2800 służących, 3000 kobiet rzemieślniczych, 3330 dzieci i 4428 zakonnic.

Dzienniki nasze nie przestają przeciw Neapolowi powstawać.

Dzisiejszy Przyjaciel ustaw mówi: Bywszy dyrektor Carnot, którego od 18 fructidor miano za nieżyjącego, był w Londynie, rozmawiał sam z Pittem, ale w krótkim czasie odebrał rozkaz opuszczenia Anglii i musiał się do innego udać kraju.

Minister wewnętrzny napisał list d. 20 września do tutejszego Hiszpańskiego ambasadora, kawalera Azzara, do którego przyłączył mu okolnik, który do departamentow rzeczypospolitey wydał, dla nakłonienia rzemieślnikow i kupcow, do podwoienia z swiego z Hiszpanią handlu, gdy tam Angielskie towary teraz są zakazane. " Teraz można prawdziwie do Francuzow powiedzieć (mowi ten minister) że nie masz więcey Piceneow. „ Hiszpański ambasador, kawaler Azzara, dziękując d. 23 września temu ministrowi za jego oświadczenia o szlachetność, rzekł między in-

nym." Rzeczpospolita Francuzka może na poczciwości króla, Papa mego i moie go narodu polegać, iż zawsze z ukontentowaniem starać się będzie, tym ścisley spoić te związki, które go z narodem Francuzkim łączą, iako tego naturalnym przy mierzeniem, dzieląc z nim handel, który ich równie bogaci, a handel wyniosłego i monopolicznego rządu osłabić musi."

Pocztowy wóz idący z Paryża do Angers, został d. 25 września wyżej ja Fleche od 15 zbroynych ludzi i dobrze ubranych zatrzymany, którzy kazali sobie 20,000 liw. wyhiczyć i zaraz bez uczynienia najmnieyszey komu przykrości oddaliłi się.

Wiele młodzieży wybieraney w Belgii są do naszey armii nad brzegami odsyłani. Syn bywszego Xcia Ursel będzie w tey samey armii, w regimencie strzelców umieszczony.

Wczoray rzekł Bergasse Laziroull w radzie 500 że już 300 mill. w wydatkach nie dostacie, które potrzeba starać się zastąpić. Z tego powodu postanowiono, że dawną kommissya skarbowa ma bydź znowu utworzona, i zalecone tey wspolney kommissyi, aby przyniosła sposoby do utrzymania równowagi w wydatkach i przychodach. — Gruntowy podatek na rok 7 jest na 210 mill. ustanowiony i plan rozłożenia go już przyjęty. — Dyrektoryat zalecał w wczorayszym poselstwie swoim radzie 500, aby wybieranie podatkw na rok 7 które w summie 600 mill. uchwalone zostały, iak prędzey oznaczone było.

Dyrektoryat Helwenki postął d. 24 września z Lucern jenerałowi Schauenbourg podziękowanie ciała prawodawczego, za położone w sprawie ich wolności jego usługi.

Przedwczorem doniósł dyrektoryat o biema radom, o wielkich szkodach przez zalew wody 'poczynionych. Przerwanie stawow Dole zalało przeszło na 20 mil kraiu i 10,000 ludzi w naysmutnieyszym postawiło stanie. Ludzie ci ogołeceni ze wszystkiego, błakają się, & . Kommissya ma przynieść rappid o daniu wsparcia tym nieszczęśliwym.

W dyplomatycznych urzędach naszych we Włoszech wielkie zapowiadają odmiany.

Z Kolonii d. 8. Października.

Wszystko zapowiada tu wojnę. Przy Mühlheim wytknięto oboz i w krotce będzie osadzony. Kommenderujący jenerał Joubert jest tu w niedzielę z Moguncyi spodziewany, a zanim przyedzie 18 do 20 innych jenerałow, dla odbycia tu wielkiej wpienney rady.

Z Bazylei d. 2. Października.

Wojska Francuzkie przybywają ze wszystkich stron dla powiększenia armii jenerała Schauenburg. Gdy ma te kantony zupełnie są uspokojone, domysiają się, że wojska te przeznaczone są do poparcia żądania jedney części Gryzonow przyłączenia się do Helweckiey rzeplitey.

Z Zurich d. 30. Września.

Seym Gryzonow zgromadzony w Ilanz zakończył swoje posiedzenia. Nie wiadomo jeszcze iaką przedsięwziął rezolucyą; ale jeżeli można wierzyć iednemu z naszych publicznych pism, duch stronniczy powodował jego obradami, i zapewne to pociągnię za sobą smutne następności. — Domysiają się, że Francuzi przez kanton Glaris wnidą do kraiu Gryzonow, dla wsparcia tych którzy się za przyłączeniem do rzeplitey Helweckiey oświadczyli.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W R SZODĘ DNIA 24 PAŹDZIERNIKA 1798.

Z Włoch d. 30. Września.

Cisło prawodawcze Liguryjskiej rzeszypospolitej dekretowało, iż w Genui narodowy instytut, na wzor Francuzkiego w Paryżu, postanowiony będzie.

Postanowiono już tam nawet systema, podług którego złota i srebrna moneta Liguryjskiej rzeszypospolitej będzie bita. — Szpitale w Genui są za narodowe ustanowienia uznane.

Sprawuicy interesu Francuzkie obywatel Belleville, miał d. 23 września z dyrektoryatem Liguryjskim długą konferencyą. Na drugi dzień wyszły Francuzkie woyska z Genui do Tulonu, a generał Desolles wyjechał z różnemi officyerami na obyżrzenie granic Liguryjskich.

W. Xzję Toskański wysłał na żądanie dyrektoryatu Francuzkiego, drugiego dyrektora fizycznago muzyum, P. Fabbroni do Paryża, dla ustanowienia tam z narodowym instytutem jednostayności miar i wag.

W Rzymie trudnią się robieniem asygnatów, dla wymiany będących w cyrkulacyi papierów. — Woyskowa komisya w departamencie Cyrcęe sędzi wciąż i karze wszystkich hersztow ostatnich tam rozruchow.

Od jenerała Buonaparte nie miano w Rzymie do d. 27 t. m. żadnych dalszych wiadomości, prócz, że w Alexandryi zastał deputowanych od Typpo Saib, którzy tam od dawnego czasu na niego czekali.

Przeznaczony do Neapolu Francuzki poseł, obywatel Lacombe St. Michel, wyjechał d. 25 z Rzymu do Neapolu.

Do portu Neapolitańskiego przybyły d. 20 t. m. 2 Angielskie okręty i 1 fregata od floty admirała Nelson. On sam przybył tam d. 22 z 1 liniowym okrętem i jedną fregatą od Alexandryi, gdzie jeszcze niektóre okręty zostawił dla strzeżenia tego portu. Od Neapolitańskiego ludu byłi rzadzwyczaj wielkimi ozakami radości przyjmowany.

Z Hagi d. 9. Października.

Nowy Francuzki minister Lombard przybył tu w ten piątek, i oddał dyrektoryatowi przedwczoraszemu swój zaufalny list nadzwyczajnego posła. Dyplomaty czny ten charakter nie był unas dotąd z strony Francuzkiej rzeczypospolitey praktykowany. Obywatel Champigay jest znowu sekretarzem legacyi przy nowym poselstwie Francuzkim.

Wcale niespodziewanie wyjechał znowu nasz minister Schismelpennik we 2 godziny po przybyciu Francuzkiego posła

do Paryża. Podwojne to poselstwo dało do różnych domysłów powód, ale prawdziwy jego cel nie jest wiadomy.

Wczoraj wydał dyrektoryat obwieszczenie, w którym znajduje się noworozporządzenie względem zniesienia cechów i korporacyi, i wszystkim cechom rzeczypospolitey nakazuje, aby swoje kasy i papiery w ręce natychmiast wyznaczonych od municypalności kommissarzy oddały.

W ciele prawodawczem dekretowano opłatę od wprowadzenia obcego cukru 50 stybrow od 100 funtów.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Galicyi oznajmiają tym edyktem publicznym: że Jmć Xiążdz Marcin Świątkowski skrypt pewny, przez Panią Orszulę z Morsztynow Dembińska na sumę 3000 czer: zł. w roku 1793cim w czasie kontraktowania rzecza jego Świątkowskiego wydany zgubił; wszyscy przeto którzy taki dokument czyli skrypt usiebie mieć mogą, wzywają się: ażeby go w przeciągu roku jednego tym pewnie podali, gdyż w przeciwnym razie skrypt ten podług §. 202 i 203 ordynacyi sądowej za nieważny uznany będzie, i strona która go na siebie wydała, od wszelkiej odpowiedzialności, stronom taki dokument zatrzymującym, uwolniona zostanie.

W Krakowie dnia 29 września 1798

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają Edyktem niniejszym Pana Franciszka Niegolewskiego lub successorom jego, że Opat klasztoru Andrzeiowskiego wielebny Bernard Niegolewski dnia 18 stycznia 1797 roku bez testamentu z tego świata zeszedł, i majątku swego sumę - - - - - 79.042 zło: 19 gro: Pol: Długow zaś - - - - - 77.703 - 14 - - - - - pozostawił.

Oczem Panu Franciszkowi Niegolewskiemu, jako nieprzytomnemu i którego nieysze przebywania nie jest wiadome, tym końcem wiadomość się daie; ażeby oświadczenie swote, czy to dziedzictwo bez wszelkiego określenia, czyli też zdowrodzienstwem prawa i inwentarza obiac zamysła, tym pewnie i niezawodniey podał, ile że w przeciwnym razie, podług §. 624 części II. prawa cywilnego, za zmarłego byłby ogłoszony, i z majątku pozostałą takby postąpiono, jak gdyby on w czasie spadłego na niego majątku, już między żyjącymi nie zostawał. W Krakowie dnia 22 Września 1798.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

Ascher.

Pewny człowiek umiejący doskonale języki Francuzki, Niemiecki i Polski, i tychże języków ortografia, i arytmetykę, potrzebuje służby za metra do dzieci. Ktoby takowego potrzebował ma się udać na ulicę Świecką do przechodni kamienicy, pod Nrem 325 a tam na dole odbierze wiadomość, a J.P. Brzezińskiego winem handlującego.

Do kupa dążący raczą przeto na wspomniony dzień tn się zuaydować. Oprocz tego się iessce uwiadomia, iż każdy kupiec zaraz po zabiciu zakupionej partyi, wypadłą summę złożyć i Ryby pod swą własną staranność odbieć ma.

Z Przeciszowa dnia 20 Sierpnia 1798 roku.

Jan Kościel, int kassier.

Stosownie do wysokiego dekretu nadworney kommissyi dnia 3go przeszłego miesiąca Nr 1742 będzie propinacya piwa, wodki, i miodu syconego miasta Jędrzeiowa dnia 29 października 1798 na cały rok od 1go listopada 1798 do ostatniego października 1799 przez licytacyą w arendę puszczonea.

Co się wszystkim państwowym i gruntowym zwierzchnościami tym celem donosi, azoby chcący arendować na dniu zwyz wspomnianym w mieście Jędrzeiowie stawili się, gdzie im cena arendy tudzież warunki przez wyznaczonogo do licytacyi kommissarza cyrkularnego ogłoszone zostaną. W Końskich dnia 20go Septeb. 1798.

W niebytności JW. Starosty cyrkularnego.

de Weyrather, 1wszy cyrk. kommissarz.

C. K. sady szlackie Krak. zachodney Galicyi oznaymiają tym edyktem Pann Alexandrowi Laskowskiemu: że zastępca małsy zadłużoney s. p. Wincentego Chwaliboga adwokat Męciszewski u tych C. K. sądow o zapłacenie summy czter: zło: 60 z prowizyą, żałobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy w cale w C. K. krajach dziedzicznych znayduie się iemuż Panu Laskowskiemu patrona tuteyszego Pana Lewickiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, przeto on Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: azehy w czasie przyzwoitym, to jest w przeciagu 90 dni sam się stawil, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osadzi; ile że w przeciwnym razie podług opiewu C. K. praw wszelką niedogodność, z aniedbania wynikającą, sam sobie przypisać winien będzie.

*Jozef de Nikorowicz.
Piekarski.
Krajs.*

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 3 Września 1798 roku.

Weismann.

C. K. sady Szlacheckie Krak: Galicyi zachod: oznaymiają tym Edyktem Pann Rafałowi Kamiemieckiemu że sukcesorowie s. p. Jozefa i Maryanny z Kamiemieckich Zakrzewskich Małżonkow, u sądow tych, o ustapienie summy 6500 zł. Pol. z prowizyą, żałobę na niego podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Lecz że sady te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znayduie się, iemuż Rafałowi Kamiemieckiemu, patrona tuteyszego Pana Urbańskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: azehy w czasie przyzwoitym, to jest: dnia 26 listopada 1798 r. sam się stawil, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osadzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niepomysłność z zanedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, sam sobie przypisać winien będzie.

*Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.*

Z Rady C. K. Sądow szlach: Galicyi zachodney. W Krakowie
dnia 27. Września 1798 roku.

Ascher.

Z powodu, że J. W. Kommissarz pełnomocny nadworny Baron de Margelik wszystkie domowe potrzeby gotowemi pieniędzami wyptać i dostarczać rozkazał, podać się do wiadomości, ażeby nikt na jego rachunek czego nieborgował, i siebie na niebezpieczeństwo poniesienia przez to iakowey strąty nie wystawiał. W Krakowie dnia 17 Października 1798.

Jan Henryk Stiffert, marszałek domu.

C. K. sądy szlackie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym edyktem Pani Annie z Odrzywołskich Witostawski: że Pani Karolina z Godzkich Xięcia Karola de Nafsau Siegen małżonką, u tych C. K. sądow o wykazanie pod przysięga majątku ś.p. Jana Małachowskiego iako i o wydanie dokumentow do tey mały ściągających się, żałobę na nią podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie ona zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, oneż patrona tuteyszego P. Jozefa Lewickiego z iey szkodą i kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, sama się stawiała, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tym wymieniła, i podług przepisu tych środków, prawa używała, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniedbania wyuiakającą sama sobie przypisać winna będzie.

Jozef de Nikorowicz.

Kraufs.

Jos. Equ. a Cronenfels.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich zachod. Galicyi w Krakowie
dnia 22 września 1798.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krak. zachodniej Galicyi oznajmiają tym edyktem Panu Mikołajowi Czermińskiemu: że Pani Urszula z Morsztynow Dembińska u sądow tych, o tymczasową sekwestracją dobr Grzybowa, Mokrego, i połowy dobr Rzendowa żałobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on się znajduje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych zostaje, iemuż Panu Mikołajowi Czermińskiemu patrona tuteyszego Pana Woliczkiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorzyn proces ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to test: na dzień naznaczony 24 Novebris roku bieżącego sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie, podług opiewu C. K. praw, wszelką niedogodność z zaniedbania wyuiakającą, samby sobie przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 22 września 1798.

Elsner.

Z Ces. K. Niepołomskiej kameralney dyrekcji na rozkaz Ces. Kr. kameralney administracyi Lwowskiej dnia 7 t. m. Nro. 3117 r. t. wypisanie na dzień 30 Octobris r. t. sprzedarzy licytacyi dwoch Prebend w Skawinie położonych to jest, a) Misericordiae Divinae, i

b) S. Barbary z tym dokładem odwołuje się: iż wspomniane dwie Prebendy dopiero w następującym roku po poprzedniczym ogłoszeniu zwyczajnym, przez licytacyą sprzedane zostaną.

Z Urzędu C. K. Dyrekcji Kameralney. W Niepołomnicach
dnia 18. Października 1798.

Postel, dyr:

Rachmistrz, do expedyowania rachunkow Ekonomicznych, iako też układania wszelkiego rodzaju Tabell przychodu i wydatku, w Polskim i Niemieckim ięzyku tu w Krakowie za Sławkowską bramą pod Nrem 51 u JP. Kleina mieszka. Ktoby pomienionay osoby potrzebował ma się referować na miejsce, tym Numerem oznaczone.